

μουντάρω

μουντάρω κ. **μουντέρνω**, ρ. [<ιταλ. montare (= ανεβαίνω)], ρίχνομαι, χιμώ, ορμώ ξαφνικά και βίαια εναντίον κάποιου: «τον μουντάρισαν, καθώς έστριβε απ' τη γωνιά, και τον έδεσαν χειροπόδαρα».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας